

El nom i els cognoms ben escrits

per Ramon Sangles

Tots hauríem de voler tenir el nom i els cognoms oficialment ben escrits. Els passos a fer no són pas complicats, per bé que abans d'anar al Registre Civil de la població on hom és empadronat (que és on aquests tràmits s'han d'arreglar) s'han d'haver fet unes gestions que, segons el canvi que es vulgui dur a terme, poden requerir un xic de temps i paciència. A continuació, doncs, veurem què cal fer segons de quin canvi es tracti.

Modalitat A

- Llibre de família dels pares i propi, si en teniu. Si no en tinguéssiu cap, podeu demanar un certificat de naixement en el mateix Registre Civil.
- Carnet d'identitat.

Modalitat B

- Certificat literal (que és el més complet) de naixement.
- Certificat d'empadronament (l'expedeix l'Ajuntament del lloc on sou empadronats).
- Els set o vuit «documents» (els originals i fotocòpia) dels quals parlem en l'apartat «Proves de l'ús del nou nom o cognom».
- Llibre de família propi i, si podeu, el dels pares.
- Carnet d'identitat.

Atenció: al Registre Civil, l'interessat hi ha de comparèixer amb dos testimonis (no familiars i majors d'edat). En el cas de menors d'edat, hi han d'anar acompanyats dels pares.

Catalanitzar el nom (traduir-lo: canviar, per exemple, «José» per *Josep*).

- Si heu nascut abans de l'any 1977 heu d'anar al Registre Civil on sou empadronats portant els requisits de la **modalitat A**.

- Si heu nascut després del 1977, hi heu d'anar amb els documents especificats en la **modalitat B**.

Canvi de nom (dir-vos, per exemple, *Pere* en comptes de *Jaume*, o *Maria* en comptes de *Rosa*, o...). Heu ha d'anar al Registre Civil on sou empadronats amb tot el que es demana en la **modalitat B**.

Correcció o modificació del cognom o cognoms (canviar, per exemple, «Viñas» per *Vinyes*, o «Farré» per *Ferrer*, o «Herrero» per *Ferrer*, o «Martínez» per *Martinet*, *Martinell*, o...). Anant al Registre Civil del lloc on sou empadronats, amb tots els requisits de la **modalitat B**, no hi ha d'haver cap problema. (Si el canvi no afecta la fonètica, s'està estudiant a veure si amb la modalitat A n'hi pot haver prou. Però, si més no ja ara, aquests canvis no requereixen la presència dels dos testimonis especificats en la modalitat B.)

Invertir l'ordre dels cognoms (que el primer passi a segon, o viceversa). És tan senzill com anar al Registre Civil del lloc on sou empadronats duent-hi el que es demana en la **modalitat A**. Tanmateix, heu de saber que per a oficialitzar aquesta inversió cal ser major d'edat. I sapigüeu també que, a l'hora d'inscriure un nounat en el jutjat, de cap manera no podeu posar-li com a primer cognom el de la mare. (Si un menor d'edat desitja fer la inversió, pot presentar-se al Registre Civil del lloc on és empadronat, acompanyat dels pares i amb els requisits de la modalitat B. Però, afectuats els tràmits, que no esperi de rebre'n acceptació segura de Madrid.)

Prova de l'ús del nou nom o cognom

Si per a la tramitació que voleu fer veieu que necessiteu la modalitat B, la primera cosa que us heu de proposar (i que pot requerir un cert temps) és aconseguir set o vuit documents on consti el cognom (o cognoms o nom) escrit tal com el voleu oficialitzar: car-

nets d'alguna entitat social o cultural, certificats d'estudis o curssets, rebuts (de la llum, gas, aigua, banc...), comprovants de subscripcions (llocs on us inscriviu o us feu anomenar com en Tal, que de fet encara no sou), correspondència personal (es pot fer una espècie de joc de postals o cartes: podeu demanar als vostres coneguts que us escriguin, posant el nom o cognom que voleu en el sobre o en la postal)... Tot això serveix.

En efectuar una correcció o canvi qualsevulla dels que hem parlat, us aconsellem d'acompanyar els requisits de la modalitat que us toca, amb un certificat de correcció del cognom (o nom), el qual pot ser emès per alguna institució acreditada (Institut d'Estudis Catalans, Departament de Política Lingüística, universitats...).

Amb tota la documentació necessària a punt, doncs, ja podeu anar al Registre Civil de la població on sou empadronats i no us han de posar cap mena d'impediment. A Barcelona es troba al:

Registre Civil
Plaça del Duc de Medinaceli, 3, secció 13a
08002 BARCELONA
(Telefon 412 04 74)

Un cop obtinguda l'oficialització del canvi, el mateix Registre Civil es cuidarà, si voleu, de fer-vos-el efectiu en el jutjat on sou domiciliats i en el vostre llibre de família.

I UNA ALTRA COSA: La inclusió de la lletra *i* entre cognoms no ha de ser causa de cap problema, perquè és reconeguda la possibilitat de posar-la en el llibre de família i en el DNI. De fet, és un senyal d'identitat catalana, malgrat que fos la llengua castellana la que primer posà una *y* entre cognoms. Resulta, però, que ara ells no la hi posen i nosaltres, en canvi, sí que la hi solem posar.

NOTA: Tanmateix, hem de saber que la nova Llei de política lingüística preveu de poder facilitar els canvis o modificacions dels quals hem parlat. Aleshores, tots els casos que requereixen la modalitat B podrien tramitar-se, a excepció del canvi de nom, amb la modalitat A.



OPINIÓ

Ensenyament autocentrat i aprenentatge de la llengua

per Bernat Joan

L'autocentrament

L'autocentrament és el concepte contrari a l'aliocèntria (a això que, en termes marxistes, en podríem dir alienació nacional). L'autocentrament d'una comunitat humana determinada consisteix a veure's des de la perspectiva de si mateixa, en comptes de considerar-se des de la perspectiva d'una altra comunitat.

Als nostres països, tenim munts d'exemples que ens demostren la manca d'autocentrament de la nos-

tra comunitat nacional, de la societat que forma actualment la nació catalana. Quan ens referim al País Valencià anomenant-lo «comunitat valenciana» (com si el terme *comunitat* no es pogués aplicar a qualsevol grup humà mínimament articulat i cohesionat), o quan el designam amb el penós «Llevant», ens l'estam mirant des d'una perspectiva no catalana (a mi, des d'Eivissa, sempre m'havia sorprès, ja de ben petit, que a l'escola ens anomenassin Llevant a allò que nosaltres vèiem claríssimament que no era a «llevant», sinó a «ponent»). Quan ens referim a Euskadi